

чакъ изрѣчно исповѣда, въ книжевните имъ дѣла нуждилъ ѿбранъ, помощъ и покровителство великодушно и богато даровалъ. но е юще и самъ съ перото въ рѣкѣ на помощъ притицалъ. — Преводатъ на *сто тридесатъ и шестъ избрани слова ѿ Златоустный Іванна*, съ нѣкои додатцы, съ надписаніе: *златоструй*, заключаватъ ученыте ѿ много причины и доказателства, чи е плодъ на неговѣтъ ревностнѣ любовъ къмто Славенскѣтъ книжинѣ. Тва дѣло сѣди и до днесъ въ Петроградъ въ рѣкописѣтъ ѿ 12. стол. (както дума Востоковъ, въ граматикѣтъ си, при Остромировото Еггг. на 8. 9. 24. стѣрнѣ) и въ другій нѣкой подырный на пр. въ рѣкописѣтъ ѿ 16. стол. въ нявгашнѣтъ тѣ Графъ Толстовъ а сега царскѣ книголожницѣ въ Петроградъ. Но и друго ѿ сичките до сега изложены доказателства найясно и найсіяно за прекрасното процвѣтеніе на старославенската книжинна за царъ Сѣмеоновото время въ Българіѣ, доказателство, останало ни е въ драгоцѣнныѣтъ рѣкописѣ, съ надписаніе: *Зборникъ князя Святослава*, който е писанъ въ л. 1073. а сега лежи въ Новоерусалимскіѣтъ манастиръ близо Москвѣ. — Зацото тоя общакъ, както е ѿ колѣ на свѣтъ явлено, былъ е коренно за царъ